

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.2.2023
COM(2023) 63 final

2023/0025 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk
och elektronisk utrustning (WEEE)**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den 25 januari 2022 fastställde Europeiska unionens domstol i sin dom i mål C-181/20¹ att artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE-direktivet) var delvis ogiltig på grund av dess oberättigade retroaktiva verkan, eftersom artikeln innebär att producenterna ska sörja för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av avfall från solcellspaneler som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 13 augusti 2012. Det senare datumet är också ikraftträdandedatum för det (vid den tidpunkten) nya WEEE-direktivet, som ersatte direktiv 2002/96/EG. Solcellspaneler har ingått i det nya WEEE-direktivets tillämpningsområde från det att det trädde i kraft. Genom 2012 års direktiv infördes också ett ”öppet tillämpningsområde” mer generellt från och med den 15 augusti 2018, vilket innebar en skillnad i förhållande till tillämpningsområdet för det tidigare direktivet 2002/96/EG.

Domstolen menar att medlemsstaterna före antagandet av direktiv 2012/19/EU hade möjlighet, i enlighet med artikel 14 i direktiv 2008/98/EG om avfall², att kräva att kostnaderna för hanteringen av avfall från solcellspaneler skulle bäras av dåvarande eller tidigare innehavare av avfallet eller av producenten eller distributören av solcellspanelerna. Enligt domstolen måste den regel som senare fastställdes i artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU – enligt vilken finansiering av kostnader för behandling av uttjänta solcellspaneler som inte är avsedda för privathushåll ska bäras av producenterna, i alla medlemsstater, även när produkterna släppts ut på marknaden vid en tidpunkt då den tidigare lagstiftningen var i kraft – anses ha retroaktiv verkan. Den kan därför strida mot rättssäkerhetsprincipen.

Domen innebär att det krävs en uppföljning i form av en riktad ändring av WEEE-direktivet och dess artikel 13.1 om finansiering av insamling och behandling av WEEE från andra användare än privathushåll.

Dessutom bedömdes det att artikel 12.1 i WEEE-direktivet också borde ändras, eftersom den innehåller en parallell bestämmelse om elektrisk och elektronisk utrustning (EEE) för privathushåll. Även om denna artikel inte uttryckligen omfattades av domstolens dom, eftersom den inte var relevant för det aktuella målet, kan den också anses vara retroaktiv mot bakgrund av domstolens resonemang, och den bör därför ändras på liknande sätt.

Kommissionens riktade förslag tar också upp konsekvenserna av domstolens dom för andra produkter som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” enligt artikel 2.1 b i WEEE-direktivet från och med den 15 augusti 2018, för vilka situationen liknar den för solcellspaneler, som uttryckligen omfattas av domstolens dom. Det ”öppna tillämpningsområdet” kan omfatta både EEE för privathushåll och EEE för andra användare än privathushåll³. I båda fallen är det, till följd av domstolens dom, nödvändigt att klargöra att

¹ EUT C 222, 6.7.2020.

² EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

³ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en översyn av tillämpningsområdet för direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (det nya WEEE-direktivet) och om en översyn av tidsfristerna för att nå de insamlingsnivåer som avses i artikel 7.1 i det

producenterna först från och med den 15 augusti 2018 är skyldiga att finansiera hanteringen av avfall från EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”.

Följaktligen omfattar kommissionens förslag även en ändring av artikel 12.1. Det föreslås en ändring av artikel 12.3 och 12.4 för att klargöra under vilken tidsperiod som producenternas finansieringsskyldighet ska tillämpas.

För att korrigera en annars retroaktiv verkan, baserat på domstolens resonemang, syftar kommissionens förslag också till att ändra artikel 15.2 om märkning av EEE.

Genom detta förslag uppdateras dessutom, i artiklarna 14.4 och 15.2 i WEEE-direktivet, hänvisningarna till den europeiska standarden SS-EN 50419 om märkning av elektriska och elektroniska produkter, med avseende på separat insamling av WEEE, genom att hänvisningarna till 2006 års version av standarden ersätts med 2022 års version.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

De nuvarande unionsbestämmelserna om hantering av WEEE fastställs i direktiv 2012/19/EU.

Förslaget syftar till att ändra artiklarna 12.1, 12.3, 12.4, 13.1 och 15.2 i WEEE-direktivet med anledning av domen från Europeiska unionens domstol i mål C-181/20. Dessa bestämmelser rör principen om utökat producentansvar, som är en huvudprincip i WEEE-direktivet och redan fanns med i det första direktivet 2002/96/EG. Denna princip är också en tillämpning av principen att förorenaren betalar, i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Principen om utökat producentansvar fastställs mer ingående i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall). I förslaget bibehålls den fulla verkan av bestämmelserna om utökat producentansvar. Mot bakgrund av domstolens dom måste dock principen om icke-retroaktivitet och de ekonomiska aktörernas relaterade intressen respekteras när det gäller den tidsperiod då WEEE-direktivet ännu inte var tillämpligt på solcellspaneler och andra produkter som nyligen tagits med i dess tillämpningsområde.

Förslaget syftar också till att ändra artiklarna 14.4 och 15.2 för att uppdatera hänvisningen till den europeiska standarden SS-EN 50419, genom att ersätta hänvisningen till standarden SS-EN 50419, som antogs av Cenelec i mars 2006, med den reviderade versionen av denna standard, som antogs 2022, och uppdatera hänvisningarna i standarden till WEEE-direktivet (SS-EN 50419:2022).

Dessa föreslagna riktade ändringar har ingen koppling till andra bestämmelser på WEEE-området.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

De föreslagna riktade ändringarna upprätthåller överensstämmelsen mellan direktivet och dess bestämmelser om utökat producentansvar med annan unionspolitik.

nya WEEE-direktivet och möjligheten att fastställa individuella insamlingsnivåer för en eller flera av de kategorier av elektrisk och elektronisk utrustning som anges i bilaga III till direktivet (COM(2017) 0171 final).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som gäller miljöskydd och som är den rättsliga grunden för den akt som ändras genom förslaget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Eftersom målet för direktiv 2012/19/EU, såsom anges i skäl 36 i direktivet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av problemets omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

Med tanke på att syftet med den riktade ändringen är att ändra redan befintliga bestämmelser i direktivet i linje med domstolens dom kan man dra slutsatsen att subsidiaritetsprincipen och principen om europeiskt mervärde efterlevs, vilket också ursprungligen var avsikten med antagandet av direktiv 2012/19/EU. Det är dessutom nödvändigt med en ändring med tanke på att det kan finnas olika tolkningar från medlemsstaternas sida när det gäller frågan om när det utökade producentansvaret ska tillämpas på solcellspaneler och EEE som nyligen tagits med i tillämpningsområdet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Såsom anges i skäl 36 i direktiv 2012/19/EU och i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går WEEE-direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.

Med tanke på att syftet med den riktade ändringen är att ändra redan befintliga bestämmelser i direktivet i linje med domstolens dom kan man dra slutsatsen att proportionalitetsprincipen efterlevs, vilket också ursprungligen var avsikten med antagandet av direktiv 2012/19/EU.

- **Val av instrument**

Med tanke på att syftet med den riktade ändringen är att ändra redan befintliga bestämmelser i WEEE-direktivet i linje med domstolens dom har förslaget formen av ett direktiv om ändring av direktiv 2012/19/EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Medlemsstaternas experter informerades om konsekvenserna av domstolens dom i mål C-181/20 och vid ett möte i expertgruppen för avfall den 7 april 2022 om genomförandet av direktiv 2012/19/EU om WEEE⁴, där kommissionen presenterade de viktigaste delarna av den

⁴ Dagordningen och mötesprotokollet finns tillgängliga i [registret över kommissionens expertgrupper och liknande organ \(europa.eu\)](#). Se särskilt punkt 3 på dagordningen.

riktade ändringen och bad om återkoppling. Inga invändningar gjordes mot den föreslagna vägen framåt och inga särskilda synpunkter framfördes.

Med tanke på att kommissionen måste dra konsekvenserna av domstolens dom utan onödigt dröjsmål och med hänsyn till förslaget begränsade karaktär hölls inga ytterligare samråd med berörda parter.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Med tanke på att detta förslag, som drar konsekvenserna av en dom från Europeiska unionens domstol, har ett tydligt definierat och begränsat tillämpningsområde behövde ingen extern expertis anlitas.

- **Konsekvensbedömning**

Ingen konsekvensbedömning gjordes eftersom kommissionen inte hade något annat val än att ändra vissa artiklar i WEEE-direktivet i enlighet med domen från Europeiska unionens domstol i mål C-181/20.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Initiativet gäller bara ändring av artiklarna 12.1, 12.3, 12.4, 13.1 och 15.2 i WEEE-direktivet med anledning av domen från Europeiska unionens domstol i mål C-181/20 och ändring av artiklarna 14.4 och 15.2 för att uppdatera hänvisningen till den europeiska standarden SS-EN 50419. Förslaget har därför en strikt rättslig omfattning och utformning.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget får inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna. Domen från Europeiska unionens domstol i mål C-181/20 måste följas upp i form av detta riktade förslag från kommissionen om ändring av WEEE-direktivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den föreslagna åtgärden har inga budgetkonsekvenser för Europeiska kommissionen. Därför tillhandahålls ingen finansieringsöversikt för rättsakt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Rapporteringsrutiner föreskrivs redan i artikel 16 i WEEE-direktivet, som inte påverkas av detta riktade kommissionsförslag.

Reglerna för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter enligt WEEE-direktivet finns för övrigt i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2193 av den 17 december 2019.

Inga ytterligare åtgärder eller mekanismer behövs till följd av detta förslag.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Kommissionen anser att dokument som förklarar medlemsstaternas åtgärder för att införliva direktivet är nödvändiga för att förbättra informationen om införlivandet.

Huvudsyftet med de föreslagna bestämmelserna är att säkerställa efterlevnaden av domen från Europeiska unionens domstol och därmed klargöra den tidpunkt från och med vilken producenter av olika typer av elektrisk och elektronisk utrustning för både privathushåll och andra användare måste sörja för finansiering av hanteringen av det avfall som uppstår från deras produkter. Ett fullständigt och korrekt införlivande av den nya lagstiftningen är därför nödvändigt för att garantera att detta syfte uppnås och att det finns ett harmoniserat tillvägagångssätt i alla medlemsstater.

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokument kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. De förklarande dokumenten kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att kontrollera efterlevnaden. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot bakgrund av ovanstående är det lämpligt att uppmana medlemsstaterna att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktivet om ändring av WEEE-direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 föreskrivs en ändring av följande artiklar i direktiv 2012/19/EU om WEEE:

Artikel 12.1:

Den föreslagna ändringen syftar till att klargöra från och med vilken tidpunkt som producenter av sådana solcellspaneler och sådan elektrisk och elektronisk utrustning för privathushåll som omfattas av WEEE-direktivet endast från och med den 15 augusti 2018 (EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”) måste sörja för finansiering av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll. Det klargörs också att producenter av solcellspaneler för privathushåll ska sörja för finansiering av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från solcellspaneler där sådana solcellspaneler släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012.

Det fastställs vidare att producenter av EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” för privathushåll ska sörja för finansieringen av ovannämnda kostnader för sådan WEEE som härrör från EEE som släpps ut på marknaden från och med den 15 augusti 2018.

Artikel 12.3:

Syftet med denna bestämmelse är att från direktivet stryka den första delen av den första meningen ”För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005” eftersom hänvisningen till den 13 augusti 2005 är föråldrad till följd av tillämpningen av domstolens dom.

Artikel 12.4:

Genom den föreslagna ändringen klargörs att denna punkt endast avser WEEE från produkter som avses i artikel 2.1 a i WEEE-direktivet, utom solcellspaneler.

Artikel 13.1:

Den föreslagna ändringen syftar till att klargöra från och med vilken tidpunkt som producenter av sådana solcellspaneler och sådan elektrisk och elektronisk utrustning för andra användare än privathushåll som omfattas av WEEE-direktivet endast från och med den 15 augusti 2018 (EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”) måste sörja för finansiering av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE.

Det klargörs också att producenter av solcellspaneler för andra användare än privathushåll åtminstone ska sörja för finansiering av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från solcellspaneler där sådana solcellspaneler släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012.

Det klargörs vidare att producenter av EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” för andra användare än privathushåll ska sörja för finansieringen av ovannämnda kostnader för sådan WEEE som härrör från EEE som släpps ut på marknaden från och med den 15 augusti 2018.

Artikel 14.4:

Detta ändringsförslag innebär en uppdatering av hänvisningen till den europeiska standarden SS-EN 50419 i WEEE-direktivet. Eftersom denna standard reviderades 2022 föreslås det att hänvisningen till 2006 års version av standarden ersätts med den uppdaterade versionen från 2022.

Artikel 15.2:

Den föreslagna ändringen är en konsekvens av ändringsförslagen beträffande artiklarna 12 och 13 för att klargöra att producenternas skyldighet att märka EEE-produkter endast gäller från och med den 13 augusti 2012 för solcellspaneler och endast från och med den 15 augusti 2018 för EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”. Den föreslagna ändringen innebär också en uppdatering av hänvisningen till den europeiska standarden SS-EN 50419, i linje med ändringen i detta avseende av artikel 14.4.

Artikel 2 innehåller bestämmelser om medlemsstaternas införlivande av direktivet.

Artikel 3 innehåller bestämmelser om åtgärdens ikraftträdande.

I artikel 4 anges åtgärdens adressater, dvs. medlemsstaterna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) trädde i kraft den 13 augusti 2012 och ersatte direktiv 2002/96/EG.
- (2) Solcellspaneler, som inte omfattades av direktiv 2002/96/EG, togs med i tillämpningsområdet för direktiv 2012/19/EU från och med den 13 augusti 2012, då de lades till i kategori 4 i bilagorna I och II, som det hänvisas till i artikel 2.1 a i direktiv 2012/19/EU.
- (3) I artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU fastställs att producenter av elektrisk och elektronisk utrustning (EEE) ska sörja för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE som kommer från andra användare än privathushåll och som härrör från produkter som har släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.
- (4) Den 25 januari 2022 ogiltigförklarade Europeiska unionens domstol, i sin dom i mål C-181/20⁷, artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU i den mån den avser solcellspaneler som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 12 augusti 2012, på grund av oberättigad retroaktiv verkan. Domstolen slog fast att eftersom unionslagstiftaren före antagandet av direktiv 2012/19/EU, i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁸, gav medlemsstaterna möjlighet att kräva att kostnaderna för hanteringen av avfall från solcellspaneler skulle bäras av dåvarande eller tidigare avfallsinnehavare

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

⁷ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 25 januari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud – Republiken Tjeckien) – VYSOČINA WIND a.s. mot Česká republika – Ministerstvo životního prostředí (mål C-181/20) (EUT C 222, 6.7.2020).

⁸ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

eller av producenten eller distributören av solcellspanelerna, och eftersom unionslagstiftaren därefter har infört en regel i artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU enligt vilken dessa kostnader i alla medlemsstater ska bäras av producenterna, även för produkter som dessa redan hade släppt ut på marknaden vid en tidpunkt då den förstnämnda lagstiftningen var i kraft, måste den sistnämnda regeln anses vara retroaktivt tillämplig och kan därför strida mot rättssäkerhetsprincipen. Domstolen ansåg att en sådan retroaktivitet gäller solcellspaneler som släppts ut på marknaden innan direktiv 2012/19/EU trädde i kraft den 13 augusti 2012.

- (5) Domstolens dom, enligt vilken artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU är delvis ogiltig, får som omedelbar konsekvens att artikeln bör ändras så att den inte är tillämplig på avfall från solcellspaneler som härrör från andra användare än privathushåll och som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 13 augusti 2012. Mot bakgrund av de överväganden som anges i domstolens dom är det dessutom nödvändigt att ändra direktiv 2012/19/EU även när det gäller finansiering av hanteringen av avfall från solcellspaneler från privathushåll, som omfattas av artikel 12 i direktiv 2012/19/EU, och beträffande sådana andra typer av EEE – i form av avfall både från privathushåll och från andra användare än privathushåll – vars situation är jämförbar med den för solcellspaneler.
- (6) Genom artikel 2.1 b i direktiv 2012/19/EU utvidgas från och med den 15 augusti 2018 tillämpningsområdet för det direktivet till att omfatta all EEE. I likhet med solcellspaneler ingick sådan EEE som inte omfattades av tillämpningsområdet för direktiv 2012/19/EU i enlighet med artikel 2.1 a i det direktivet men som togs med i tillämpningsområdet från och med den 15 augusti 2018 i enlighet med artikel 2.1 b (EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”), tidigare inte heller i tillämpningsområdet för direktiv 2002/96/EG. Medlemsstaterna hade därför före antagandet av direktiv 2012/19/EU möjlighet, i enlighet med artikel 14 i direktiv 2008/98/EG, att kräva att kostnaderna för hanteringen av avfall från sådan EEE skulle bäras av dåvarande eller tidigare innehavare av avfallet eller av producenten eller distributören av denna utrustning. Av de skäl som anges i domstolens dom i mål C-181/20 skulle det därför strida mot rättssäkerhetsprincipen att tillämpa artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU på EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”. Eftersom direktiv 2012/19/EU dock är tillämpligt på EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” endast från och med den 15 augusti 2018, bör artikel 13.1 ändras så att den inte gäller för EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” och som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 15 augusti 2018.
- (7) Som en återspeglning av artikel 13.1 i direktiv 2012/19/EU, som gäller för andra användare än privathushåll, föreskriver artikel 12.1 jämförd med artikel 12.3 i direktiv 2012/19/EU att producenterna ska finansiera kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll när det gäller produkter som släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2005. Av de skäl som anges i domstolens dom i mål C-181/20 skulle även dessa bestämmelser, i den mån de är tillämpliga på finansieringen av avfallshanteringskostnaderna för solcellspaneler som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 13 augusti 2012 och för EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” och som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 15 augusti 2018, vara retroaktivt tillämpliga på ett sätt som strider mot rättssäkerhetsprincipen. Artikel 12 i direktiv 2012/19/EU bör därför ändras så att den inte är tillämplig på solcellspaneler som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 13 augusti 2012 och inte heller på EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet” och som släppts ut på marknaden mellan den 13 augusti 2005 och den 15 augusti 2018.

- (8) Enligt artiklarna 14.4 och 15.2 i direktiv 2012/19/EU ska EEE som släpps ut på marknaden märkas, och helst i enlighet med den europeiska standarden SS-EN 50419, som antogs av Cenelec i mars 2006. Denna standard har reviderats för att uppdatera de hänvisningar den innehåller till direktiv 2012/19/EU. Hänvisningen till standarden i artiklarna 14.4 och 15.2 bör därför uppdateras så att den hänvisar till den uppdaterade versionen av standarden SS-EN 50419, som antogs av Cenelec i juli 2022.
- (9) För att göra det möjligt att entydigt avgöra när en EEE släpps ut på marknaden föreskrivs det i artikel 15.2 i direktiv 2012/19/EU att medlemsstaterna ska säkerställa att det av märkningen på denna utrustning framgår att den släpps ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. Som en konsekvens av ändringsförslagen beträffande artiklarna 12 och 13 bör artikel 15.2 ändras med avseende på solcellspaneler och EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”, så att det klargörs att märkningsskyldigheten endast gäller från och med den 13 augusti 2012 för solcellspaneler och endast från och med den 15 augusti 2018 för EEE som omfattas av det ”öppna tillämpningsområdet”.
- (10) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2012/19/EU

Direktiv 2012/19/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att producenterna sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid samlingsplatser vilka upprättats enligt artikel 5.2 i enlighet med följande:
- (a) För WEEE från sådan EEE som avses i artikel 2.1 a, utom solcellspaneler, där denna EEE släpps ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.
- (b) För WEEE från solcellspaneler där sådana solcellspaneler släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012.
- (c) För WEEE från sådan EEE som avses i artikel 2.1 b och som inte omfattas av artikel 2.1 a, där denna EEE släpps ut på marknaden från och med den 15 augusti 2018.”
- (b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:
- ”3. Varje producent ska ansvara för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Producenten får

⁹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system.”

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ansvaret för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som avses i artikel 2.1 a, utom solcellspaneler, och som släppts ut på marknaden den 13 augusti 2005 eller tidigare (historiskt avfall), ska bäras av ett eller flera system som alla producenter som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt ska bidra till, exempelvis i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.”

(2) I artikel 13 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att producenterna sörjer för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från andra användare än privathushåll i enlighet med följande:

- (a) För WEEE från sådan EEE som avses i artikel 2.1 a, utom solcellspaneler, där denna EEE släpps ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.
- (b) För WEEE från solcellspaneler där sådana solcellspaneler släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012.
- (c) För WEEE från sådan EEE som avses i artikel 2.1 b och som inte omfattas av artikel 2.1 a, där denna EEE släpps ut på marknaden från och med den 15 augusti 2018.”

(3) I artikel 14 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. För att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och för att underlätta att det insamlas separat ska medlemsstaterna säkerställa att producenterna på lämpligt sätt, och helst i enlighet med den europeiska standarden SS-EN 50419:2022, märker sådan EEE som släpps ut på marknaden med den symbol som visas i bilaga IX. I undantagsfall ska symbolen, om det behövs på grund av produktens storlek eller funktion, tryckas på EEE:ns förpackning, bruksanvisning och garanti.”

(4) I artikel 15 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. För att göra det möjligt att entydigt avgöra när en EEE släppts ut på marknaden ska medlemsstaterna säkerställa att det av märkningen på denna utrustning framgår att den släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. Företrädesvis ska den europeiska standarden SS-EN 50419:2022 användas för detta ändamål.

För solcellspaneler ska den skyldighet som avses i första stycket endast gälla sådana som släpps ut på marknaden från och med den 13 augusti 2012.

För EEE som avses i artikel 2.1 b och som inte omfattas av artikel 2.1 a ska den skyldighet som avses i första stycket endast gälla EEE som släpps ut på marknaden från och med den 15 augusti 2018.”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [ett år efter ikraftträdandet]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande